

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 85:

Forslag til lov om forbedret og ensartet folkepension.

Af Pia Kjærsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 12/11 86).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Som Fremskridtspartiet selv skriver det i de almindelige bemærkninger, er dette en genfremsættelse af et lovforslag, som senest blev fremsat i 1984, og så vidt jeg kan se, er dette forslag så igen en genfremsættelse af Fremskridtspartiets forslag fra 1980, fra 1978, hvor det var oppe og vende to gange, fra 1977 og 1975 og 1974. Det kan man da kalde konsekvens.

Ikke desto mindre er lovforslaget alle gange blevet afvist, dels på grund af nogle besparelsesforslag, som det overvejende flertal ikke kunne acceptere, besparelsesforslag, der ligger til grund for disse lovforslag, dels fordi man altså ikke har ment, at forslagene teknisk kunne bruges.

Det har tilsyneladende ikke gjort meget indtryk på Fremskridtspartiet. Jeg synes faktisk godt, at man kunne have gjort sig den ulejlighed at tage højde for nogle af de synspunkter, som vi andre i al beskedenhed har fremme i debatten. Det gælder både Socialdemokratiet, som for nylig har rejst en debat om disse emner, og det gælder regeringens ældredegørelse, som jo snart kommer til behandling.

Man kunne vel også have skelet en lille smule til de indvendinger, som igennem

mange år nu efterhånden er blevet rettet mod lovforslaget. For vil partiet slet ikke det, kan man vel spørge sig, om vi andre så kan tage det som et helt seriøst indlæg i den debat, vi har, både den løbende debat, og navnlig den, vi har i dette efterår, om pensionisternes forhold.

Om de tekniske indvendinger vil jeg indskrænke mig til at sige det samme, som min forgænger, hr. Palle Simonsen, sagde, da lovforslaget sidst var oppe og vende i 1984: at partiet med sit forslag overforenkler tingene. Der er ikke i forslaget taget højde for de indvendinger, der blev anført om de personlige tillæg – hvor står de i forslaget? – eller om bortfaldet af bistands- og plejetillæg, så pensionisterne kan blive i deres eget hjem.

Fremskridtspartiet går ind for regelforenkling, og det synes jeg er sympatisk. Det kan også siges, at lovforslaget da i hvert fald er meget kort, men som partiet selv skriver det i bemærkningerne, må det så forudsætte en temmelig omfattende følgelovgivning, hvis der efter partiets mening skal tages hensyn til, at de nuværende særlige ordninger for pensionister skal opretholdes. Det lyder ikke helt som regelforenkling.

Alle er jo interesserede i de bedst mulige forhold for pensionisterne. Regeringen er det, og vi har lagt en ældredegørelse frem. Vi kom med lovforslag om samspilsproblemer m.v. Oppositionen er interesseret, det viste debatten her i Tinget den 12. november i år. Men jeg ved ikke rigtig, om Fremskridtspartiet er det. Det er man måske nok, men dette forslag, kunne vi dog nu ikke have set det for sidste gang? Kunne vi dog ikke få inddraget Fremskridtspartiet i de drøftelser, som vi andre i al beskedenhed går og pusler med?

Jeg synes, det er et urealistisk overbudsforslag. Jeg ved ikke, hvem der kan finde de 8 mia. kr. her og nu, som det koster. Ja, Fremskridtspartiet kan finde dem, men der er jo ikke ret mange, der har det samme syn på det.

Jeg vil opfordre Fremskridtspartiet til at droppe dette forslag, og lad os så dog komme i en fornuftig dialog, så vi kan se, om der ikke er nogle andre temaer og emner på pensionistområdet, der kunne friste Fremskridtspartiet, hvis man har den interesse, som man øjensynlig føler men dokumenterer ved at fremsætte dette lovforslag gang på gang.

[Socialministeren]

Regeringen må altså afvise lovforslaget.

Joanna Rønn (S):

Socialdemokratiet må også afvise lovforslaget.

Som ministeren også har nævnt, har vi fremlagt vores holdninger til, hvordan et pensionsreformforslag skal stykkes sammen, og det havde vi en grundig debat om her i Tinget i sidste uge.

Vi synes ikke, der er kommet noget nyt frem i Fremskridtspartiets forslag, så jeg er også i den heldige situation, at jeg kan henvise til, hvad tidligere socialdemokratiske ordførere har sagt i den anledning.

Merete Aarup (KF):

Det er jo ingen hemmelighed, at dette er en gen-, gen-, genfremsættelse af Fremskridtspartiets tidligere lovforslag med samme mål og indhold. Ser man tilbage i forhandlingerne, har dette forslag aldrig fået nogen imødekommende modtagelse, hvilket er forståeligt.

Alle partier vil gerne bidrage til at bedre folkepensionen, men ikke med dette forslag og ikke med et forslag, hvor vi skal finde 8 mia. kr. Især kan vi ikke acceptere, at det er de dårligst stillede i verden, der ikke skal kunne modtage ulandsbistand fra Danmark, eller at vi skal afskaffe de offentligt ansattes pensionsordninger.

Det, der trænger sig på, er samspilsproblemerne, og det er jo også blevet omtalt her i salen den 12. november i år. Regeringen har fremlagt sin ældrerdegørelse, som snart kommer til behandling, og ministeren har omtalt, at der vil komme lovforslag om samspilsproblemerne. Det er noget, vi ser hen til, fordi vi gerne vil se på ældreområdet som en større helhed.

Den konservative gruppe vil derfor bruge tid og kræfter på de forslag, regeringen har fremsat og vil komme med, og derfor afviser vi dette lovforslag.

Hanne Severinsen (V):

Det kommer nok ikke som en overraskelse for Fremskridtspartiet, at vi heller ikke i Venstre føler, at der er nogen særlig grund til at gøre meget ud af denne genfremsættelse. De indvendinger, som vi er kommet med tidligere, kan vi også anføre nu.

Der er tale om et helt uacceptabelt forslag. Hvor vil man finde de 8 mia.? Vi ved, at Fremskridtspartiet har nogle ret gyselige og uspiselige forslag om, hvordan man kan finde de penge; dem kan vi ikke bruge til noget.

Fremskridtspartiet kan da have ret i, at vi har brug for en forenkling også på dette område, men det har regeringen sandelig også tænkt sig at sørge for på en mere realistisk måde, og det vil fremgå af både ældrerdegørelsen og af de forslag, der vil komme til løsning af mange af de samordningsproblemer, som findes.

Vi kan afvise lovforslaget.

Birthe Hansen (SF):

Se, hvis vi ud over nogle af principperne også havde været enige i lovforslagets øvrige indhold, havde vi kunnet give vores tilslutning til det foreliggende forslag fra Fremskridtspartiet. Men vi er ikke enige, og jeg skal derfor alene sige noget om de principielle ting, som lovforslaget også indeholder, og som vi finder rigtige.

Vi er enige i, at folkepensionen ikke skal være en almisse, ikke skal være en ren forsikring og ej heller et eksistensminimum. Folkepensionen bør være af en sådan størrelsesorden, at intet menneske nødvendigvis skal ændre sin hverdag, sin livssituation, totalt på grund af en fødselsdato, og der skal efter vores mening være økonomisk mulighed for at fortsætte en rimelig tilværelse også efter det 67. år.

Vi ønsker også en folkepension af en størrelse, som overflødiggør personlige tillæg, som af mange betragtes som en almisse.

Vi er også enige i, at tiden er løbet fra den forskelsbehandling af gifte og ikke-gifte, der finder sted. Vi ønsker også, at man betragtes som to selvstændige individer i forhold til udbetaling af folkepension, selv om man er gift.

Og vi er enige i det, Fremskridtspartiet kalder diskriminering af de 67-69-åriges arbejdsindtægt. Vi var modstandere af regeringens forslag i sin tid, ikke så meget på grund af at man ville regulere på grund af arbejdsindtægten, men fordi man friholdt formueindtægter i samme situation.

[Birthe Hansen]

Endelig er vi enige i, at 4.600 kr. pr. måned, som Fremskridtspartiet foreslår, ikke er så særlig meget.

Men når det er sagt, så strækker vores enighed som sagt heller ikke længere.

Aase Olesen (RV):

Jeg kan på Det Radikale Venstres vegne afvise lovforslaget. Jeg skal ikke bruge meget tid på det.

Vi betragter det som ren og skær overbudspolitik at komme med forslag om 7-8 mia. kroners forhøjelse af folkepensionen på et tidspunkt, hvor folkepensionister, både hvad angår prisudvikling og lønudvikling, har holdt en ganske fin profil i modsætning til så mange andre modtagere af sociale overførselsindkomster. Det synes vi simpelt hen ikke er sagligt.

Birgith Mogensen (CD):

Dette lovforslag om forbedret og ensartet folkepension er i alle henseender utopisk og uladssiggørligt. CD er ikke med.

Pia Kjærsgaard (FP):

For nylig ændrede CD politik og forbedrede den kommende valgkamp ved at udråbe de fattige til partiets fremtidsvælgere. Det ville have klædt socialministeren fra CD særdeles godt, hvis vi så havde fået ministerens tilslutning til Fremskridtspartiets forslag. Det kan man ikke just sige er sket, og det er dermed bekræftet, at nogle af de økonomisk dårligst stillede, nemlig folkepensionisterne, ikke kan vente fornuftig hjælp fra den kant.

Men trods denne afvisning fra regeringspartierne side skal pensionisterne ikke fortvivle, for der vil jævnlige blive debatter i dette Ting om den ringe folkepension, det skal Fremskridtspartiet i hvert fald nok sørge for, og vi vil fortsætte, indtil der er sket en forbedring.

Fremskridtspartiets forslag ville betyde en forenkling af de bestående regler, hvilket ville give besparelser på andre områder, men det har ikke regeringens opbakning, forstå det hvem der kan. Fremskridtspartiet har som bekendt en grundpolitik, der går ud på at få det skattefrie bundfradrag hævet, så enhver med bl.a. socialpension som indtægtskilde straks bliver fri for de ærgrelser og den usikkerhed, som de bliver udsat for i dag.

Det er hul i hovedet at beskatte folk med en indtægt baseret på sociale ydelser; man giver flot med den ene hånd, hvorefter andre papirjonglører indkræver en del af beløbet igen.

Folkepensionens mange milliarder, 27 alt i alt, er mange penge, men der er jo også mange pensionister til at dele disse penge. Der er som sådan ikke noget nyt i, at Fremskridtspartiet genfremsætter dette forslag, der naturligvis beløbsmæssigt er tilpasset tidspunktet, hvor det fremsættes.

Fremskridtspartiet mener faktisk fortsat, at vores pensionister ikke får en pension, der er rimelig. I modsætning til de andre traditionelt tænkende partier herinde finder vi, at enhver, der bliver folkepensionist, bør have en pension, som man kan leve af, en pension, der sætter den personlige frihed i højsædet, så vore ældre og gamle medborgere ikke skal gå tiggegang, hver evig eneste gang de skal have lidt ekstra penge, og det skal ofte til, når man har kun en folkepension at leve af. Så længe folkepensionisterne ikke oppebærer et beløb, der er acceptabelt, så kører man i ring, netop ved at socialforvaltningerne må råde bod på, hvad der mangler, og give tilskud til de socialt afhængige pensionister, og det er jo en hel del.

Til de forskellige ordførere er der ikke så forfærdelig meget at sige. Det havde jeg egentlig heller ikke ventet.

Socialministeren kom med nogle betragtninger om, at vi havde fremlagt nogle besparelsesforslag, som flertallet ikke kunne acceptere. Jeg kan så kun være tilfreds med, at ministeren erkender, at vi i modsætning til mange andre partier herinde har anvist nogle besparelsesforslag i bemærkningerne til vores forslag, og åbenbart er tilfreds med, at i hvert fald Fremskridtspartiet kan finde penge. Jeg må konkludere, at det er den politiske vilje til at finde pengene, der mangler hos de andre partier.

Til Socialdemokratiet skal jeg ikke komme med så mange bemærkninger. Jeg kan kun sige, at det ikke kommer bag på Fremskridtspartiet, at Socialdemokratiet ikke vil være med til sociale forbedringer.

Af de Konservative fik jeg at vide, at man bl.a. ikke ville gå ind for at afskaffe ulandsbistand til de dårligst stillede i verden. Det vil Fremskridtspartiet faktisk heller ikke. Det, vi har foreslået i vores bemærkninger til

[Pia Kjærsgaard]

lovforslaget, vedrører den statslige ulandsbistand, som jeg ved der også fra konservativ side har været megen utilfredshed med, fordi den aldrig nogen sinde finder frem til de fattige mennesker, som den gerne skulle. Men fra Fremskridtspartiets side synes vi ærligt talt, det ville være rimeligt, at man først så på de fattige, de dårligst stillede, herhjemme, og det er altså i vores øjne folkepensionisterne. Vi skal beklage, at regeringen ikke vil være med til dette.

Vi fik også den sædvanlige med de offentligt ansattes pension. Jamen herre du godeste gud, hvorfor kan man da ikke indse, at alle mennesker i Danmark skal have en ens og forbedret folkepension, at man ikke er noget finere, fordi man tilfældigvis har været folketingsmedlem eller minister eller funktionær af en eller anden grad og så skal have en offentlig pension eller en statspension? Vi skal have en ganske almindelig offentlig pension, en ens pension til alle, der bliver tildelt, når man når pensionsalderen. Jeg synes, det er ejendommeligt, at man stadig væk kan blive ved med at give særfordele til nogle personer i dette land. Jeg har svært ved at se forskellen på den almindelige arbejder og så en højt uddannet akademiker, når han eller hun når pensionsalderen.

Der er jo ydermere sket det, siden Fremskridtspartiet sidste gang fremsatte lovforslaget, at medlemmerne herinde bestemt ikke har holdt sig tilbage hverken med hensyn til at give sig selv mere i pension eller mere i løn, men det er der som bekendt altid råd til. Jeg er meget ked af den udvikling.

Venstre påstod, at regeringen ville sørge for pensionisterne. Så skal jeg spørge Venstre: hvornår vil man sørge for pensionisterne? Nu har man haft regeringsmagten siden 1982, og der er ikke rigtig sket noget på området. Nu nærmer vi os et folketingsvalg inden for en overskuelig fremtid, og nu kommer man altså med ældredegedørelser og mange andre gode ting. Som bekendt minder redegørelser ikke ud i ret meget her i Folketinget; det kunne et lovforslag som dette gøre.

SF startede med at læse op af Fremskridtspartiets bemærkninger til forslaget. Jeg kan kun være glad for, at SF og Fremskridtspartiet var den samme politik på dette område. Det, SF ønsker, er nøjagtig, hvad vi har skrevet i de forskellige bemærkninger at vi ön-

sker. Så kan jeg bare ikke forstå, at SF ikke kan gå ind for lovforslaget. Hvis SF er utilfreds med vores besparelsesforslag, kunne SF være kommet med nogle andre, for vi er da enige om, at der skal en omrokering af de offentlige midler til, hvis der skal være råd til en højere folkepension; men det må kunne lade sig gøre.

Fru Birgith Mogensen fra CD kunne kun afvise forslaget, men ikke stille noget som helst andet i stedet.

Fremskridtspartiet mener fortsat, at folkepensionen er en ret, man opnår ved at komme i en bestemt alder, og ikke en ydelse, man skal søge om for at kunne opretholde livet. Nøjagtig sådan skriver vi også i vores forslag, og den linje vil vi fortsat følge. At de øvrige traditionelt tænkende partier ikke ser ud til at kunne deltage, er bare beklageligt. Taberne er folkepensionisterne, der må nøjes med tomme løfter og manglende handling. Det er simpelt hen en ynke at være med til.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg skal kun kommentere det punkt, hvor fru Pia Kjærsgaard bevægede sig ind på spørgsmålet om en redegørelse, der ikke førte til noget som helst. Hvordan i alverden kan fru Pia Kjærsgaard udtale sig om det?

Hun har øjensynlig ikke læst den regeringsredegørelse, der er lagt frem om ældrepolitikken. Heri bliver det klart bebudet, at der følger lovforslag om ældreboliger og om samspilsproblemer og om ældreservice. Hvis det kan siges ikke at være noget som helst!

Jeg synes ærligt talt, at en flittig debattør som fru Pia Kjærsgaard – og det beundrer jeg hende for – burde have læst sine aviser så godt, at hun havde set noget om de forslag, som regeringen har bebudet nu i ugevis.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi har en række korte bemærkninger. Først er det fru Birthe Hansen.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Jeg skal lige sige til fru Pia Kjærsgaard, at ét er, at det er bemærkningerne til lovforslaget, men vi har ikke bare taget dem, fordi det var Fremskridtspartiets bemærkninger. Det er, fordi der er nogle principper i det forslag,

[Birthe Hansen]

Fremskridtspartiet har fremsat, som vi er enige i. Vi arbejder nøjagtig ligesom Fremskridtspartiet, men på en anden måde, henimod at forbedre folkepensionisternes vilkår, og hvis vi en dag får magt, som vi har agt, vil folkepensionisterne også få forbedrede økonomiske vilkår ud fra nogle principper, der på visse punkter svarer til Fremskridtspartiets principper.

Men når vi så kommer længere ned i bemærkningerne og læser, hvordan I skyder med skarpt mod alle andre og forherliger jer selv, er det, ligesom om enigheden stopper.

Selvfølgelig vil vi da være med til at forbedre pensionisternes vilkår, og det tror jeg egentlig der er bred enighed herinde om at man vil, så på et eller andet tidspunkt bliver det nok også bedre.

(Kort bemærkning).

Joanna Rønn (S):

Jeg skal blot minde om, at Socialdemokratiet faktisk er det parti, der har nogle omgående og realistiske forslag til forbedringer for pensionisterne. Vi har oven i købet været i den situation, at der var nogle af de borgerlige partier, der syntes, at vi var lidt for dyre, men vi kan anvise midlerne. Fremskridtspartiet kunne jo passende til en start støtte de forbedringer, vi har lagt op til.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det skal kun glæde mig, hvis socialministerens redegørelse, der på et eller andet tidspunkt kommer til behandling her i Folketinget, kan udmønte sig i nogle lovforslag, som går i retning af Fremskridtspartiets forslag, og hvor man anviser nogle besparelser. Jeg er bange for, at man i forbindelse med det valgår, vi går ind i, kommer med nogle popforslag, rent ud sagt, der koster skatteyderne en masse penge. Der bliver brugt så utroligt mange penge på de sociale områder og på alle mulige andre områder; der må være en eller anden form for omrokering, hvor man også fra socialministerens side kan anvise, hvor man vil få pengene fra.

Jeg er sådan set ligeglad, fru Birthe Hansen, om det er SFs tale eller det er Fremskridtspartiets tale. Bare det går ud på det samme, nemlig at forbedre vilkårene for fol-

kepensionisterne, så skal fru Birthe Hansen ikke høre et ondt ord for, at vi har den samme politik på det område. Men igen synes jeg, at når man er sådan et stort parti som SF, så bør man komme med nogle gode forslag, og man bør anvise, hvor pengene skal komme fra; det har vi dog gjort i dette lovforslag, som vi lige har fremsat.

Til fru Joanna Rønn, som påstår, at Socialdemokratiet kan anvise, hvor pengene skal komme fra: jeg skal endnu en gang minde om Socialdemokratiets pressemøde, hvor både hr. Erik B. Smith og hr. Anker Jørgensen var ved at glide i olien endnu en gang, fordi man ikke kunne anvise, hvor pengene skulle komme fra. Det var pinligt.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg må anholde fru Pia Kjærsgaards tale-måde, når hun siger: det kan godt være, at socialministerens redegørelse kommer til behandling på et eller andet tidspunkt. Hvis ikke fru Pia Kjærsgaard læser redegørelser og heller ikke aviser, så må man da formode, at hun i hvert fald læser Folketingets ugeplaner, og dér har i ugevis stået, at denne redegørelse kommer til behandling den 2. december.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det ikke er noget, der er fremkaldt af et eventuelt kommende valg, der jo ikke kan undgå at komme hvert fjerde år. Den redegørelse og de forslag, der kommer om samspilsproblemer, er resultatet af en finanslovsaftale, der blev indgået i april måned 1984, hvor man vedtog en række ting, der skulle gennemføres. De er gennemført alle sammen undtagen det sidste, løsning af pensionisternes samspilsproblemer. Midlerne, der skal bruges dertil, er midlerne fra Den Sociale Pensionsfond.

Alt det har været diskuteret igen og igen her i Folketinget. Det er sørgeligt, at Fremskridtspartiet ikke har opdaget det.

(Kort bemærkning).

Birthe Hansen (SF):

Fru Pia Kjærsgaard efterlyste et godt forslag fra SFs side. Så skal jeg gøre opmærksom på, at sidste år i december måned, da vi havde finansloven for 1986 til behandling, havde vi et ændringsforslag på 1,3 mia. kr.,

[Birthe Hansen]

der skulle forbedre folkepensionisternes økonomiske vilkår. Det forslag fik desværre ikke flertal her i salen, men det vil blive genfremsat i år.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Socialdemokratiet har afleveret sine ændringsforslag til finansloven, herunder også forbedringer på folkepensionsområdet. Ændringsforslagene balancerer med indtægter og udgifter, og hvis det er ulejligheden værd, vil jeg da gerne, hvis fru Pia Kjærsgaard ønsker det, aflevere et sæt af vore finanslovsændringsforslag, hvor fru Pia Kjærsgaard selv kan konstatere balance i tingene.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi er tilbage i ordførerrækken.

Poulsgaard (FP):

Når jeg er ude på landets talerstole og snakker med pensionister, får jeg altid at vide: I vil jo skyde de gamle, I vil jo ikke noget godt; det eneste parti i Folketinget, der vil noget godt for pensionister, det er Socialdemokratiet. Ja, det er lykkedes at bilde de gamle, pensionisterne, det ind. Det må man konstatere.

Hvad er de faktiske kendsgerninger? Hvem er det, der står heroppe og siger, at Fremskridtspartiet vil ikke sociale forbedringer? Her ligger den største sociale vinding siden Steinckes socialreform, og hvem er ikke hjemme? Det er Socialdemokratiet ikke.

Jeg synes også, det er beskæmmende, at de to partier herinde, der altid siger, at de taler den lille mands sag – det vil de gerne slå sig til riddere på – nemlig Kristeligt Folkeparti og VS, simpelt hen ikke ulejlig sig med at gå herop i denne debat. Det kan enhver jo så tænke over.

Ud over det, vor ordfører, fru Pia Kjærsgaard, så glimrende beskrev, kunne man også sige, at vi lige har bevilget 10 mill. kr. til partistøtte. Det har vi da også lige fundet penge til.

Der er mange pensionister, der har svært ved at forstå, at vi kan bruge 200.000 kr. pr. flygtning, men ikke kan sørge for, at danske medborgere får anstændige forhold. Det er der virkelig mange der har svært ved at forstå. Det er så dejligt at høre alle de kønne

ord. Jamen hvis alle de kønne ord kunne sætte brødet på bordet, så var der overhovedet ingen problemer.

Det er da rigtigt, at SF fremsatte det ændringsforslag til finanslovsforslaget sidste år, og vi stemte også for det, men jeg vil da godt sige, at vi gjorde det med ulyst. Vi gør det også med ulyst, når Socialdemokratiet kommer med deres, for Socialdemokratiet kan jo heller aldrig nogen steder påvise besparelser. Man kan påvise noget mere administration, nogle flere skrivebordsgeneraler, men besparelser kan man ikke påvise. Men selv om SF ikke kunne påvise besparelser, stemte vi for disse forslag, og vi vil gøre det igen.

Men her er der et vel gennemarbejdet lovforslag, og vi viser, hvor pengene skal komme fra.

At de, der vil tale den lille mands sag, vil blive ved at tale tjenestemændenes sag og de højt pensioneredes sag, det er ufatteligt, men det er endnu mere ufatteligt, at man kan blive ved med at bilde pensionister ind, at man er den lille mands værner.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg skal bare konstatere, at selv om der absolut ikke er velvilje for dette lovforslag, så er der dog adskillige, der har prøvet at vise, hvad deres eget parti ville gøre for pensionisterne, så nu venter Fremskridtspartiet spændt på, at der kommer nogle rigtig gode lovforslag, som vi også kan støtte. Men som sagt gælder det naturligvis kun lovforslag, hvor man helt klart viser, hvor man vil spare.

At man ikke vil spare på den statslige ulandshjælp eller offentligt ansattes tjenestemandspension eller de andre ting, vi har nævnt i lovforslagets bemærkninger, synes jeg er for billigt; jeg synes ganske enkelt, det er for billigt.

Når fru Merete Aarup nævner ulandsbistanden, så sagde jeg i mit første indlæg, at det var en statslig ulandsbistand. Hvad om vi gav noget privat i stedet for? Hvad om vi gav noget statslig hjælp til vore folkepensionister, i stedet for at vi altid skal bekymre os om, hvor skidt det går ude omkring i den store verden, når det samlede Folketing under ingen omstændigheder vil være med til at forbedre vilkårene for dem, som man ellers hyler godt nok op om er svage og dårlige og fattige i dette land?

[Pia Kjærsgaard]

Fattig, det er jo pludselig blevet et modeord, men når det gælder at hjælpe dem, som efter Fremskridtspartiets mening godt kunne trænge til noget mere, må man altså endnu en gang konstatere, at der ikke er den politiske vilje til det. Det er beklageligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 34:

Forslag til folketingsbeslutning om en kampagne, der belyser de skadelige virkninger ved overforbrug af alkohol.

Af Hanne Andersen (S) m.fl.
(Fremsat 4/11 86).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Også regeringen finder, at der er behov for en øget og mere effektiv indsats på alkoholområdet. Det er i den forbindelse meget vigtigt at forstærke det forebyggende oplysende arbejde med det formål at skabe fornuftige alkoholvaner og i det hele taget lære befolkningen en sundere omgang med alkohol, således at skader og misbrug kan begrænses.

Jeg synes, der er mange gode tanker i Socialdemokratiets beslutningsforslag og i bemærkningerne, hvor der nævnes en række forebyggende aktiviteter.

Alkoholvaner grundlægges tidligt i ungdomsårene, og det er derfor vigtigt, at det forebyggende, oplysende arbejde sætter ind allerede i skolerne og i ungdomsklubberne.

Den gældende folkeskolelov giver også udtryk for en sådan holdning, idet det i loven er fastsat, at undervisningen i grundskolen bl.a. skal omfatte sundhedslære og oplysning om udbredte nydelses- og rusmidler. Inden for centralt fastsatte rammer er det så de kommunale skolemyndigheder, som fastlægger undervisningen, herunder omfanget af oplysning om brug og misbrug af alkohol.

Undervisningsministeriet har i mange år afholdt kurser om alkoholspørgsmål for lærere, ungdomsklubmedarbejdere og andre, der har et pædagogisk ansvar. Herved intensiveres oplysninger i skolerne om brug og misbrug af alkohol. Undervisningsministeriet søger endvidere at skabe mulighed for i samarbejde med frivillige organisationer at udanne kursusedere inden for oplysningsområdet.

Alkohol- og Narkotikarådet bidrager til den forebyggende, oplysende indsats bl.a. ved selv at producere forskellige slags oplysningsmaterialer som bøger, pjecer, film, debatblade osv. Principperne bag dette materiale er, at det skal være engagerende og debat-skabende. Det skal formidle fakta om alkohol og alkoholbrug, men samtidig beskrive og lægge op til en forståelse af alkoholens rolle i samværsformer og sociale forhold.

Ideen med disse materialer har været, at man fra centralt hold stiller oplysningsmateriale til rådighed for lokale formidlere, altså lærere og konsulenter m.fl., samt at materialerne udformes på en sådan måde, at de kan anvendes i og tilpasses til forskellige lokale miljøer og forskellige behov.

Arbejdsdelingen mellem stat og kommunale råd kan således karakteriseres ved, at staten producerer de grundlæggende materialer, mens lokalsamfundene stiller personalemæssige ressourcer til rådighed til formidlingen til målgrupperne, ligesom dette personale også i et vist omfang selv producerer lokalprægede materialer, ofte med udgangspunkt i det grundlæggende materiale fra centralt hold.

Det kræver selvfølgelig nogle engagerede og veluddannede personalegrupper på det lokale plan. For at sikre dette og for at styrke den lokale indsats i det hele taget har Alkohol- og Narkotikarådet i de seneste år derfor også satset på dels at være et udviklingsorgan for amter og kommuner i deres løbende oplysningsarbejde f.eks. gennem kursus-